BRIGITA BIJONE UN VIŅAS SIRDSLIETA-DEJA

Cilvēki, kas iemīļojuši deju agrā jaunībā, ir ļoti bagāti, jo viņus diendienā pavada skaistums. /U.Žagata/

Brigita dzimusi 1933.gada12.janvārī Valmieras pag. «Bedrītēs»

Brigitas vecāki kāzu dienā (pirmajā rindā vidū): māte Marta- mājsaimniece, kolhozniece; tēvs Pēteris- ierēdnis

Brigita kopā ar māti Martu un dvīņumāsu Ritu

Kopā ar draudzenēm Valmieras pedagoģiskajā skolā

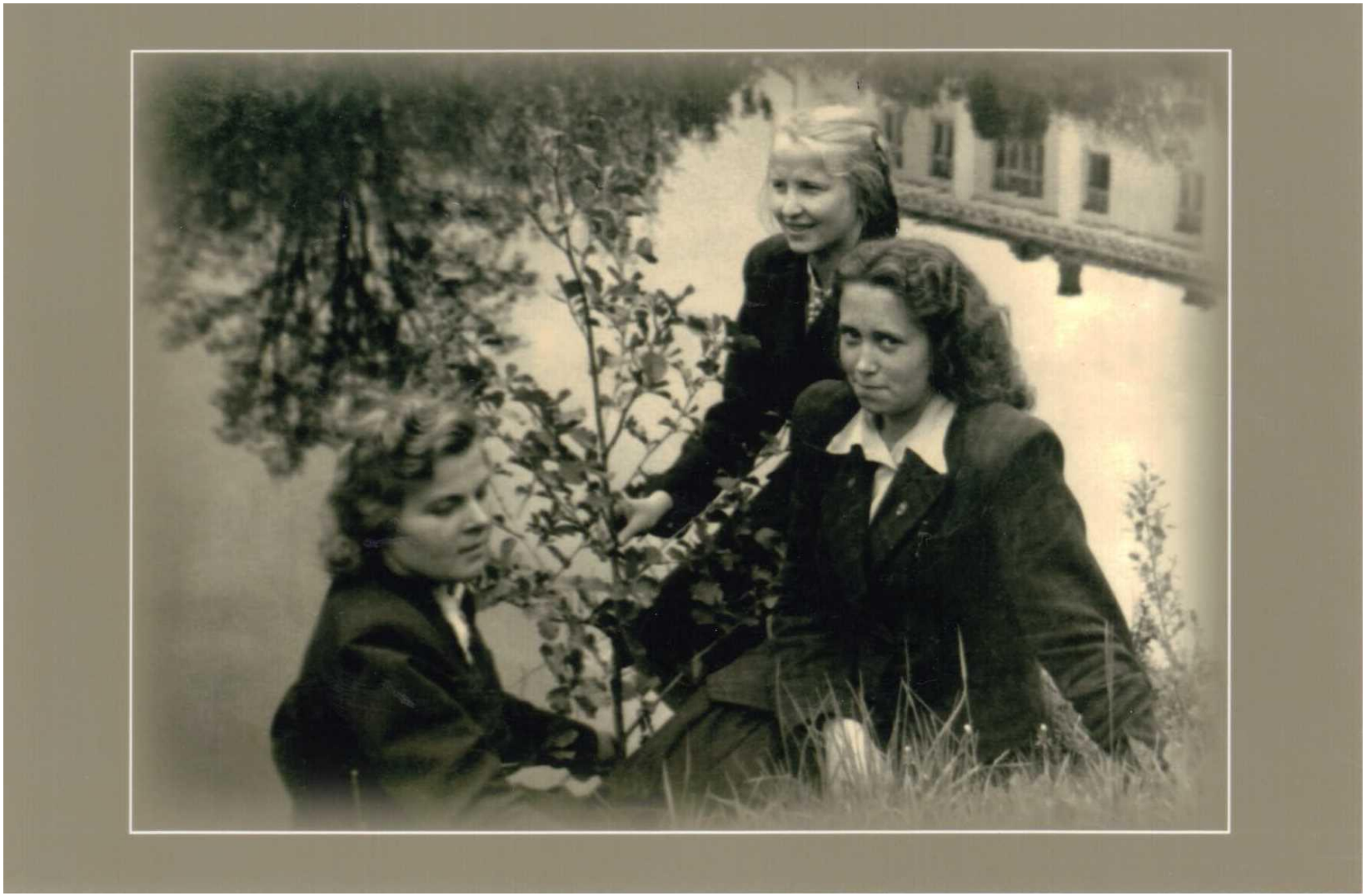

Skolotāja Brigita Bedrīte1954.gadā, pēc Liepājas pedagoģiskā institūta beigšanas

Sikšņu pamatskolā kopā ar savu audzināmo klasi 1954./55.māc.gadā

Pirmajā darba vietā- Sikšņu 7-gadīgajā skolā 1954./55.māc. gadā

Pie Sikšņu pamatskolas 1954./55.māc.gadā

Jelgavā kursos, mācot fizkultūru citām skolotājām

Liepnas internātskolā 60-tajos gados (Brigitai blakus horeogrāfs, LPSR Tautas skatuves mākslinieks Uldis Žagata)

Sadarbība ar skolas direktori Annu Akmeni un horeogrāfu Uldi Žagatu

Uldis Žagata viesojas, lai stāstītu par dejas mākslu

Republikas Tautas skatuves mākslinieks — internātskolas viesis

Aizvakar Liepnas internātskolā ieradās republikas Tautas skatuves mākslinieks Uldis Žagata, lai tiktos ar tās skolēniem — deju mākslas entuziastiem.

Skolas deju kolektīvā ir vairāk nekā 40 dalībnieku. Viņi skolotājas A. Bijones vadībā bija iestudējuši plašu koncertprogrammu, no kuras labākā republikas speciālista vērtējumam nodeva deviņas dejas.

U. Žagata atzinīgi novērtēja mazo dejotāju darbu un novēlēja viņiem panākumus cīņā par pirmās pakāpes diplomiem nākamajos republikas skolēnu dziesmu un deju svētkos.

Soreiz koncertu grafiks neļāva dailēniešiem ierasties Liepnā. Taču viņu vadītājs apsolīja, ka šāda tikšanās vēlāk notiks.

L. AUZA

1960.gadā laikraksta «Pionieris» jūnija numurā rakstīts, ka I Skolu Jaunatnes Dziesmu un deju svētkos Izglītības ministrijas diplomu saņēma 1.-4.klašu Liepnas internātskolas kolektīvs. Svētku dalībnieki nolika ziedus pie Ļeņina pieminekļa.

1972.gada laikrakstā «Padomju Jaunatne» rakstā «Karogu īpašnieki zināmi!» par Padomju Latvijas skolu Jaunatnes III Dziesmu un deju svētkiem rakstīts „Izglītības ministrija otrās pakāpes diplomu un medaļas piešķīrusi Liepnas internātskolas 1.-4.klašu deju kolektīvam (vad.B.Bijone).»

II PAKĀPE

REPUBLIKĀNISKIE SKOLU JAUNATNES DZIESMU UN DEJU SVĒTKI — VELTE PADOMJU SAVIENĪBAS IZVEIDOŠANAS UN V. I. ĻEŅINA PIONIERU ORGANIZĀCIJAS 50. GADSKĀRTAI

DIPLOMS

PADOMJU LATVIJAS SKOLU JAUNATNES 1972. GADA DZIESMU UN DEJU SVĒTKU REPUBLIKĀNISKĀ KOMISIJA APBALVO

Liepnas internātskolas

I-IV klases deju kolektīvu

/vadītāja Brigita Bijone/

par deju konkursā iegūto 2. vietu

1972.g.27.jūnijā.

Dziesmu un deju svētku komisijas priekšsēdētājs:

Par izcilajiem panākumiem1972.gadā raksta laikrakstos:

SKAISTO TRADĪCIJU MANTINIEKI

Dziesmu svētki ir skaista un krāšņa mūsu tautas kultūras dzīves tradīcija. Trešo reizi tajos pulcējās arī skolu jaunatne.

Padomju Latvijas skolu jaunatnes trešie Dziesmu un deju svētki notika gadā, kad visi pošas PSRS izveidošanas 50. gadskārtai. Pionieru organizācija tikko nosvinējusi savu 50. dzimšanas dienu.

49 pieredzējuši speciālisti vērtēja kolektīvu darbu. Par laureātiem kļuva 106 kolektīvi.

No mūsu rajona skatēs piedalījās pieci kolektīvi: Alūksnes 1. vidusskolas pūtēju orķestris un 9. — 11. klašu jauktais koris, Gaujienas internātskolas 5. — 8. klašu un Ziemeru astoņgadīgās skolas zēnu koris, Liepnas internātskolas 1. — 4. klašu deju kolektīvs. Trīs no viņiem kļuva par svētku laureātiem.

Ar Latvijas PSR Izglītības ministrijas ceļojošo karogu, pirmās pakāpes diplomu un medaļām tika apbalvots Alūksnes 1. vidusskolas pūtēju orķestris (diriģents R. Ādamsons), ar otrās pakāpes diplomu un medaļām — Liepnas vidusskolas 1. — 4. klašu deju kolektīvs (vadītāja B. Bijone) un Alūksnes 1. vidusskolas 9. — 11. klašu jauktais koris (diriģents S. Skuja).

Dziesmu un deju svētku koncertu kuplināja arī Liepnas internātskolas 5. — 8. klašu, Trapenes astoņgadīgās skolas 1. — 4. klašu un Alūksnes 1. vidusskolas 9. — 11. klašu tautisko deju kolektīvi, kā arī Alūksnes 1. vidusskolas 4. — 11. klašu sarīkojumu deju kolektīvs. Sodien lasītājiem pastāstām par laureātiem.

ĪSTI DZIESMU ENTUZIASTI

Kad Alūksnes 1. vidusskolas 9. — 11. klašu kora vadību uzņēmās diriģents S. Skuja, tajā bija tikai astoņi zēni. Tagad ir piecas reizes vairāk, visi labi dziedātāji.

Jāpiebilst, ka alūksniešiem nav izlases kora. Skolotājs strādā ar visiem. Tā gan ir krietni grūtāk, toties gandarījums, ja panākumi labi, krietni lielāks.

Diriģents ne mazums rūpējas par to, lai viņa meitenes un puiši pēc iespējas biežāk uzstātos koncertos. Pagājušajā mācību gadā viņi dziedāja VĻKJS 53. gadadienas svinībās, pēc tam kolhozā «Igrīve». Decembrī kora sniegumu vērtēja vecāki: skolēni koncertēja viņu kopsapulcēs. Tajā reizē korim tika izteikti arī vairāki priekšlikumi. Ziemā vecāku komitejas kultūras un masu darba komisija vērtēja, kā šis kolektīvs gatavojas skolēnu Dziesmu svētkiem.

Kora izaugsme ir visa skolas kolektīva pūliņu rezultāts, tāpēc pamati ir stingri. Koristi ticēja saviem spēkiem, dziesmās entuziasms neapsīka visu gadu, un vasarā atnāca panākumi. Republikāniskajos skolēnu Dziesmu svētkos to apbalvoja ar otrās pakāpes diplomu un medaļām.

Raitu dejas soli lieku

Liepnas internātskolas 1. — 4. klašu deju kolektīvs vienīgais no mūsu rajona piedalījās republikāniskajā skolēnu deju kolektīvu skatē. Uz Rīgu tas brauca ar domu — pēc iespējas labāk aizstāvēt rajona un skolas godu.

Kad skolotāja B. Bijone pirmoreiz aicināja vienkopus tos, kas vēlējās dejot, daudzi neprata pat vienkāršo teciņus soliti, par polku nemaz nerunājot. Sodien mazie liepnieši labi prot ne tikai latviešu tautas deju soļus, bet lieliski izpilda arī krievu, igauņu un vairāku citu tautu dejas. Isā laika spridi panākts liels kāpums.

Kolektīva pamatsastāvā galvenokārt ir 3. klases audzēkņi. Grūtību ceļā uz panākumiem pietika. Divus gadus nebija pianista, kas izpildītu muzikālo pavadījumu. Skolotāja dziedāja līdzi pati. Trūka aprakstu. B. Bijone brauca uz Rīgu un piedalījās deju kolektīvu virsvadītāju semināros. Tur viņa apguva jauno deju soļus un rakstu, un, pārbraukusi mājās, tūlīt mācija savus audzēkņus.

Lai pilnveidotu stāju un graciozitāti, viņi aizbrauca uz Cēsu rajonu, kur viesojās Tautas deju ansamblis «Daile», un noskatījās tā koncertu. Tika vairākkārt pārlasīti apraksti par bērnu deju kolektīvu «Dzintariņš».

Šogad talkā nāca skolotājs P. Zitāns, kurš pārņēma savā ziņā deju mūzikas pavadījumu. Tas izraisīja vēl lielāku darba sparu un deju prieku kolektīvā.

Ziemā šūdināja jaunus un re konstruēja vecos tērpos. Mazo liepniešu rota būtu bijusi krāšņāka, ja rajona tautas izglītības nodaļa būtu atradusi iespēju piešķirt kaut nelielu summu tērpu iegādei.

Par iegūto otrās pakāpes diplomu un medaļām priecīgi ir vi si, bet visvairāk paši laureāti. Jaunā mācibu gada sākumā skolas biedri godinās uzvarētājus un tad kolektīvs sniegs koncertu

D. RASA

Karogu īpašnieki zināmi!

Padomju Latvijas skolu jaunatnes III dziesmu un deju svētku nedēļas gaita bijusi tik strauja, ka rīt jau varam posties uz deju svētku koncertu. Pēc kolektīvu skatēm mēģinājumu stundās izkristalizējušās priekšnesuma nianses, bet republikas Izglītības ministrijā un Profesionāli tehniskās izglītības Valsts komitejā jau apstiprināti žūrijas komisiju lēmumi par labāko kolektīvu apbalvošanu. Tos vakar paziņoja arī rajonu pārstāvjiem viņu pēdējā lielajā apspriedē pirms svētku stundām.

Līdz redakcijas slēgšanai mūsu rīcībā nokluva ziņas tikai par deju kolektīvu sacensību rezultātiem, tāpēc koru un orķestru konkursu uzvarētāju sarakstu publicēsim mūsu laikraksta nākamajā numurā.

Latvijas PSR Izglītības ministrijas ceļojošie Sarkanie karogi, pirmās pakāpes diplomi un medaļas piešķirtas:

⊙ **Rīgas 24. vidusskolas 1.—4. klašu deju kolektīvam (vadītāja Leokādija Malnača),**

⊙ **Rīgas 45. vidusskolas 5.—8. klašu deju kolektīvam (vadītāja Valija Pogiņa) un**

⊙ **Madonas 1. vidusskolas 9.—11. klašu deju kolektīvam (vadītāja Dzidra Rubene).**

Profesionāli tehniskās izglītības Valsts komitejas ceļojošais Sarkanais karogs, pirmās pakāpes diploms un lietuviešu tautas tērpu komplekts piešķirts Cēsu 2. lauku profesionāli tehniskās vidusskolas deju kolektīvam (vadītājs Jānis Sējējs).

Izglītības ministrijas skolu grupā pirmās pakāpes diplomi un medaļas piešķirtas arī Madonas 1. vidusskolas 1.—4. klašu deju kolektīvam (vadītāja Dzidra Rubene), Lielvārdes vidusskolas 5.—8. klašu deju kolektīvam (vadītāja Arija Priedīte) un Rīgas 24. vidusskolas 5.—8. klašu deju kolektīvam (vadītāja Dagmāra Balode).

Profesionāli tehnisko skolu grupā pirmās pakāpes diploms, kā arī Bauņu novada tautas tērpu komplekts piešķirts Rīgas 5. poligrāfijas mākslas vidusskolas deju kolektīvam (vadītājs Juris Bērziņš), bet pirmās pakāpes diploms un Abrenes novada tautas tērpu komplekts — Olaines 35. profesionāli tehniskās vidusskolas deju kolektīvam (vadītājs Modris Vanags).

Izglītības ministrija otrās pakāpes diplomus un medaļas piešķīrusi Ilūkstes 1. vidusskolas 1.—4. klašu deju kolektīvam (vadītāja Albīna Cuba), Liepnas internātskolas 1.—4. klašu deju kolektīvam (vadītāja Brigita Bijone), Rīgas 45. vidusskolas 1.—4. klašu deju kolektīvam (vadītāja Valija Pogiņa), Ilūkstes 1. vidusskolas 5.—8. klašu deju

kolektīvam (vadītāja Albīna Cuba), Madonas 1. vidusskolas 5.—8. klašu deju kolektīvam (vadītāja Dzidra Rubene), Ezernieku vidusskolas 5.—8. klašu deju kolektīvam (vadītāja Velta Kalniņa), Rīgas 2. internātskolas 9.—11. klašu deju kolektīvam (vadītāja Arija Dunde) un Ezernieku vidusskolas 9.—11. klašu deju kolektīvam (vadītāja Velta Kalniņa).

Profesionāli tehnisko skolu grupā otrās vietas ieguvēji kolektīvi Cēsu 4 profesionāli tehniskās vidusskolas (vadītājs Jānis Madžiņš), Ērgļu 7. profesionāli tehniskās vidusskolas (vadītājs Jānis Reņģe) un Jaungulbenes 1. lauku profesionāli tehniskās vidusskolas (vadītāja Skaidrīte Živa) dejotāji līdz ar otrās pakāpes diplomiem saņems vēl attiecīgi Bauņu novada (cēsnieki), kā arī lietuviešu tautas tērpu komplektus (ērgļēnieši un jaungulbenieši).

Vispārizglītojošo skolu grupā trešās pakāpes diplomus un medaļas izpelnījušies Ventspils 3. vidusskolas 1.—4. klašu (vadītāja Biruta Boržemska), Valmieras 1. astoņgadīgās skolas 1.—4. klašu (vadī

Tev mans darbs,

(Turpinājums no 1. lpp.)

Ceļojošais karogs, I pakāpes diploms un medaļas piešķirtas IX—XI klašu dejotājiem, I pakāpes diploms un medaļas — I—IV klašu bērniem, II pakāpes diploms un medaļas — V—VIII klašu kolektīvam. Kā zaka — komentāri lieki.

Kā zināms, madoniešiem ir senas dejas mākslas tradīcijas, — jau sākot ar Padomju Latvijas skolu jaunatnes pirmajiem dziesmu un deju svētkiem 1960. gadā. Turpretim Liepnas internātskolu republikā līdz šim galvenokārt pazīna kā tēvu revolucionāro tradīciju rūpīgu glabātāju. Zināja, ka tur ir arī dejotāji. Bet ne jau visi zināja, ka skolotājas Brigitas Bijones I—IV klašu deju kolektīvs ir tik labs: tas ir starp tiem, kas saņēma II pakāpes diplomu. Arī viņi sestdien priecēja skatītājus «Zirķestru dalībniekiem.

Rīt — koristu, dejotāju un spēlētāju svinīgais gājiens, kas pulksten 10 sāksies Komjaunatnes krastmalā un pa Gorkija ielu, Komunāru bulvāri un Lenina ielu virzīsies līdz Fr. Engelsa ielai. Vakarā — deju priekšnesumu pirmais koncerts. Svētki jau klātin klāt. Vai arī tev, lasītāj?

M. ĢEIBAKS

dziņos», «Latviešu deju virknē» un «Rīndām auga ozoliņi».

Republikāniskajā skatē kultūras namā «Rītausma» vairāk nekā puse IX—XI klašu kolektīvu izvēles dejai bija izraudzījušies temperamentīgo moldāviešu «Bukuriju». Krāšņus tērpus, dienvidnieciski sulīgas krāsas ieraudzījām todien. Nu tās saplūdušas vienotā solī «Daugavas» stadionā. Deja ir tik svarīgi, lai ikviens dejotājs, ikviens atsevišķs kolektīvs iekļautos kopīgajā pulkā.

Svētku liksme pieklusa tikai vēlā vakarā. Līdz izdejotas bija visas dejas, izskaņojušas brīnišķīgās melodijas. Šais svētkos bija vēl neredzēts jaunums — savu māku lēnajā valsī, sambā, «Jautrajos ritmos», latviešu modes dejā «Pētergailis» demonstrēja ap tūkstoš labāko mūsu skolu sarīkojumu deju kolektīvu dalībnieku. Un atkal krāsās viļņojas stadions. Kā zilā jūra tur, kur dejo vecāko klašu audzēkņi, kā puķu dārzs, — kur mazākie.

— *Kaut ko tādu mēs vēl nebijām redzējuši, — pārsteigts stāstīja viens no viesiem — Čehoslovakijas Sociālistiskās Republikas Hodovas pilsētas mašīnbūvniecības rūpnīcas tehniskās skolas fizkultūras skolotājs Vladimirs Lebrs.*

Čehoslovakijā tradicionāli ir skolu jauniešu sporta svētki, bet republikāniskie deju svētki pie viņiem vēl nav rīkoti. Un tāpēc tie bija tāds pārsteigums visiem tiem svētku viesiem no Hodovas. Ari Vladimira Lebra darba biedram, rasēšanas un tehnoloģijas skolotājam Pāvelam Marikam un skolas direktoram Janam Čtasnijam. Viņš droši vien izteica daudzu skatītāju domas:

— *Šie bija visskaistākie svētki, ko savā mūžā biju redzējis.*

1975.gada laikrakstā Padomju Jaunatne intervijā «Sirds bagātība: intervija par mīlestību» Liepnas internātskolas direktore Anna Akmene stāsta: «Brigita Bijone māca skolēnus dejot. Viņa nodibinājusi veselus 3 deju kolektīvus. Viens ir stiprākais, kurš ieguva pirmo vietu republikas skatē. Taču ļoti svētīgi arī mazākie kolektīvi.»

1978.gada laikrakstā «Pionieris» Liepnas internātskolas 6.klases skolniece Anita Logina raksta: «Ik ceturtdienu skolas sporta zālē sapulcējas 5.-8.klašu dejotāji. Nākot uz mēģinājumu, visi ir draiski, nebēdnīgi. Bet, tiklīdz atskan pirmie klavieru akordi, ikviens tūdaļ noskaņojas darbam, grūtam, diezgan vienmuļam un tāpēc gandrīz apnicīgam.

Nav jau nemaz tik aizraujoši vienu un to pašu dejas kustību atkārtot desmitiem reižu. Skolotāja pamana katru kļūmi, katru sīkumu: neesi uzsmaidījis partnerim, ar akcentu neesi pasniedzis roku. «Deja nedrīkst būt netīra! Jādejo viegli, pareizi. Izteiksmīgi,» viņa saka. Un mēs sākam atkal visu no jauna. Dažreiz jau krekls sāk lipt pie muguras. Vienam otram tādos brīžos dūša ir papēžos, taču uz īsu laiku. Gribam atnest cilvēkiem prieku, tāpēc pacietīgi slīpējam katru soli. Liels ir kolektīva prieks par to, ka sūrais darbs atnesis pirmo vietu rajona deju kolektīvu skatē un uzvaru zonu skatē. Tātad iegūtas tiesības 1980. gada vasarā braukt uz Rīgu, uz Lielajiem Dziesmu un deju svētkiem.»

Arī Brigitas meita Mārīte (pirmā no kreisās, blakus skolotājai) 3 gadu vecumā kāpa uz lielās skatuves.

Direktores Annas Akmenes pateicība par teicamu darbu

Liepnas internātskolas dejotāji 1975.gadā

Saņemts daudz pateicību un goda rakstu

Valkas rajona
TAUTAS IZGLĪTĪBAS NODAĻAS

GODA RAKSTS

Gaujienas internātskolas deju kolektīva vadītājai
Brigitai Bedrītei
par piedalīšanos
Padomju Latvijas 20. gadadienai veltītajos rajona skolu pāmatnes Dziesmu un deju svētkos

TIN vadītājs:

Valkā,
1969.g. 11.-12. jūnijā.

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

ПОД ЗНАМЕНЕМ МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА,
ПОД РУКОВОДСТВОМ КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ
ВПЕРЕД К ПОБЕДЕ КОММУНИЗМА !

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

A L Ū K S N E S rajona T I N
apbalvo
B I J O N I B R I G I T U P Ē T E R A M.
par apzinīgu mācību un komunistiskās sudzināšanas darbu skolā sakarā ar Liepnas internatskolas 10 gadu jubileju.

Alūksnes rajona TIN
vadītājs:

1967.gada 25.maijā. /R.Rutkis/

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ZEM MARKSISMA–LEŅINISMA KAROGA,
KOMUNISTISKĀS PARTIJAS VADĪBĀ–
UZ PRIEKŠU, UZ KOMUNISMA UZVARU!

GODA RAKSTS

Alūksnes rajona TJN
apkalpo
Bijoni Brigitu
par labu mācibu un komunistiskās audzināšanas darbu sakarā
ar Skolotāju dienu.

1968.g.5.oct. TJN vadītājs:
RAJON Alūksnes raj. kom. pr-tājs:

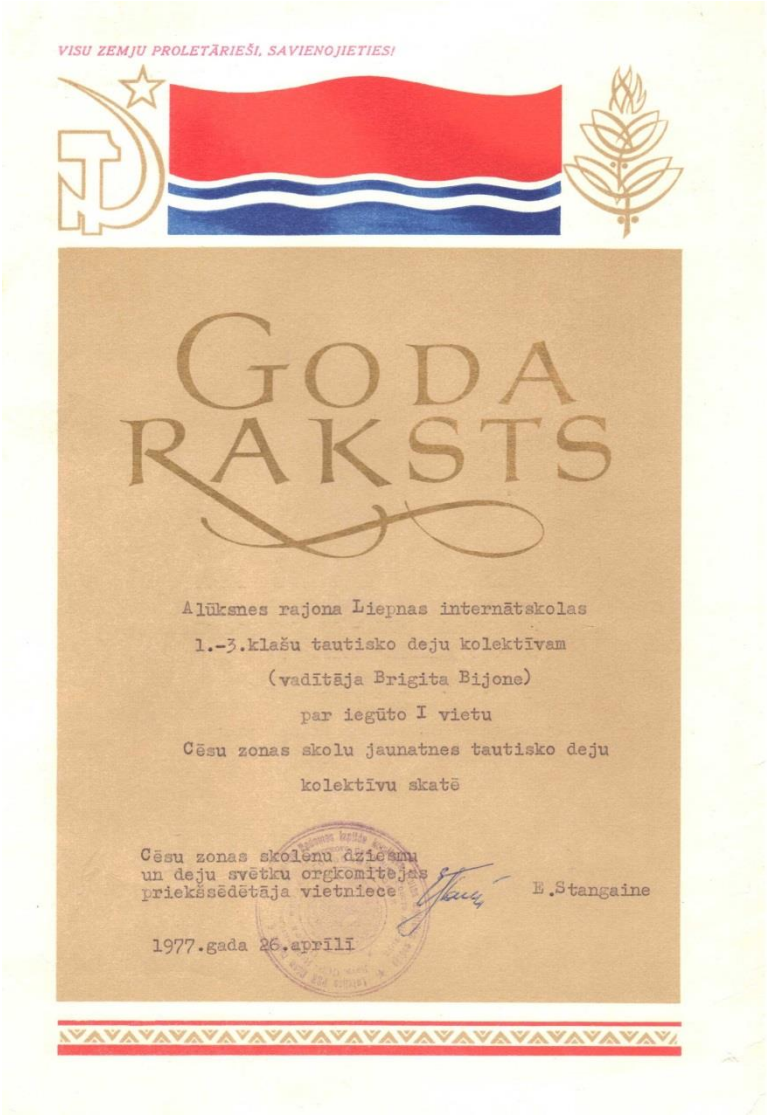

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

GODA RAKSTS

Alūksnes rajona Liepnas internātskolas
1.-3.klašu tautisko deju kolektīvam
(vadītāja Brigita Bijone)
par iegūto I vietu
Cēsu zonas skolu jaunatnes tautisko deju
kolektīvu skatē

Cēsu zonas skolēnu dziesmu
un deju svētku orgkomitejas
priekšsēdētāja vietniece E.Stangaine

1977.gada 26.aprīlī

Alūksnes rajona kultūras nodaļas

GODA RAKSTS

padomju saimniecības „Liepna"

jauniešu deju kolektīvam /vadītājs Brigita Bijone /

par izcīnīto 3.vietu jauniešu deju

kolektīvu skatē.

Kultūras nodaļas vadītājs:

3.jūnijā 1972.
Alūksnē.

Alūksnes rajona kultūras nodaļas

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

Liepnas internātskolas 1-3. klašu skolēnu deju kolektīvam

(vadītāja Brigita Bijone)

par aktīvu piedalīšanos Alūksnes rajona Dziesmu un deju svētkos.

Alūksnē,
1975. gada 21. jūnijā

Kultūras nodaļas vadītājs :

(U. Kanders)

GODA RAKSTS

Alūksnes rajona

skolēnu Dziesmu un deju svētku orgkomiteja

a p b a l v o

LIEPNAS internātskolas 1.klases deju kolektīvu

/vadītāja Brigita Bijone/

par izcīnīto 1.vietu rajona deju kolektīvu skatē.

Alūksnē,
20.05.79.

Orgkomitejas priekšsēdētāja E.Lapiņa

Gulbenes tip. Alūksnes filiāle 579 500

Goda raksts

LATVIJAS PSR IZGLĪTĪBAS MINISTRIJA
UN IZGLĪTĪBAS, AUGSTSKOLU UN ZINĀTNISKO
IESTĀŽU DARBINIEKU ARODBIEDRĪBAS
LATVIJAS REPUBLIKĀNISKĀ KOMITEJA

APBALVO

Alūksnes rajona Liepnas internātskolas
skolotāju

B R I G I T U B I J O N I

par veikto darbu jaunās paaudzes estētiskajā
audzināšanā

MINISTRS
/PRIEKŠSĒDĒTĀJS
1979.G. „27." augustā.
RĪGĀ

Dejots dažādos tautu tērpos un uz dažādām skatuvēm

Kopā ar Hariju Sūnu top deja «Draugu pulkā» un «Saidupīte»

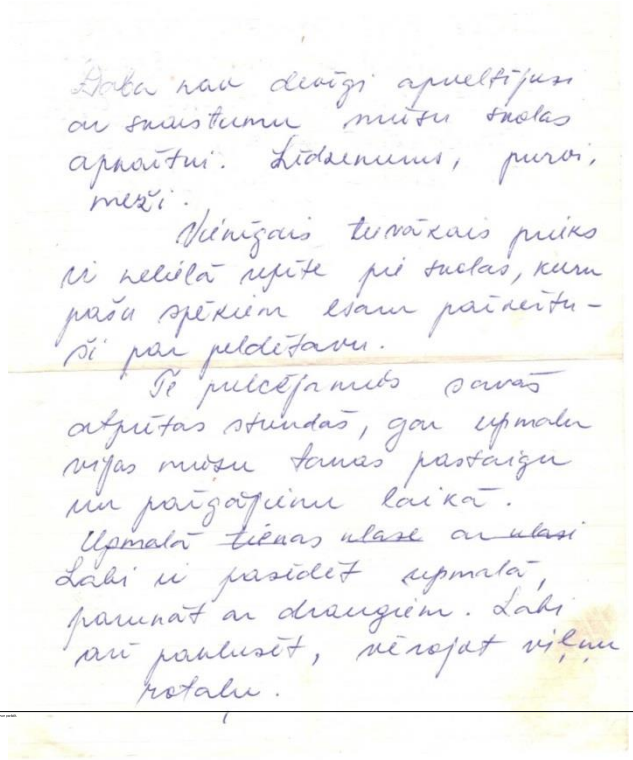

Daba man dīvaini apmeltījusi ar spējām mūsu skolas apraitni. Līdzenums, pļavas, meži.

Vienīgais tuvākais priksnesēlā upīte pie skolas, kuru pašu spēkiem esam paārēvuši par peldēšanu.

Šī pulcējamais savās atpūtas stundās, gan upmalu sējas mūsu tomas pastaigu un pārgājienu laikā.

Upmalā ~~tēnas~~ ~~ulase~~ ar ~~ulasi~~ Labi ir pasēdēt upmalā, pamunāt ar draugiem. Labi arī pamusēt, vērojot viļņu rotaļu.

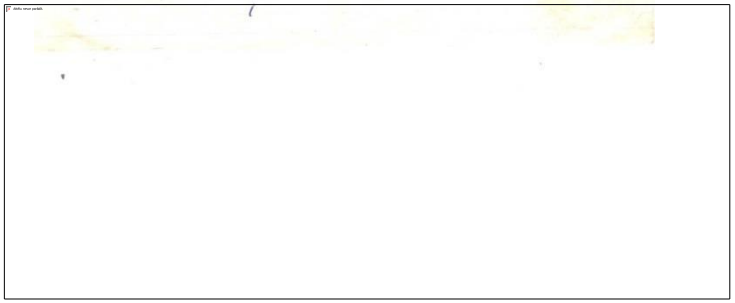

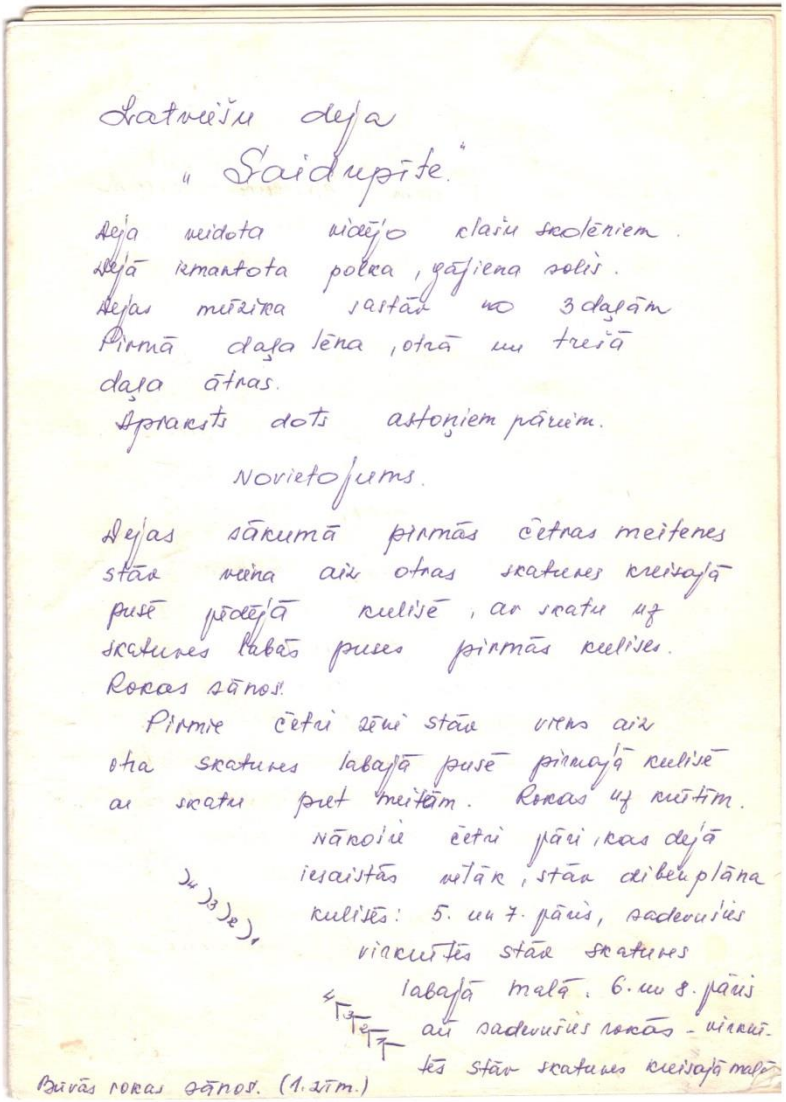

Latviešu deja

„Saidupīte"

Deja veidota vidējo klašu skolēniem.
Dejā izmantota polka, gājiena solis.
Dejas mūzika sastāv no 3 daļām
Pirmā daļa lēna, otrā un trešā daļa ātras.
Aprakstīts dots astoņiem pāriem.

Novietojums.

Dejas sākumā pirmās četras meitenes stāv viena aiz otras skatuves kreisajā pusē pēdējā rulīšē, ar skatu uz skatuves labās puses pirmās rulīšes.
Rokas sānos.
Pirmie četri zēni stāv viens aiz otra skatuves labajā pusē pirmajā rulīšē ar skatu pret meitām. Rokas uz rūtīm.
Nākoši četri pāri, kas dejā iesaistās vēlāk, stāv diagonālā rulīšēs: 5. un 7. pāris, sadevušies viankurtēs stāv skatuves labajā malā. 6. un 8. pāris arī sadevušies rokās - viankurtēs stāv skatuves kreisajā malā.

Bārās rokas sānos. (1. zīm.)

Direktore Anna Akmene stāsta Republikas laikrakstos par dejas «Saidupīte» panākumiem

Nākotnes dārzam

16. JŪNIJĀ PAR VINIEM BALSOSIM

Var jau būt, ka arī citur ir tādas astoņgadīgās skolas, kur no kaimiņu rajona brauc visi vidusskolas klašu audzēkņi un lūdz atlicināt laiku sarunai un ekskursijai, tāpat arī skolotāji un partijas pirmorganizāciju sekretāri. Droši vien, ir arī citas skolas, kas viesmīļi uzņēmušas pāri par piecdesmit tūkstošiem ekskursantu. Bet tādu, kas septiņpadsmit pastāvēšanas gados būtu kļuvušas tik plaši pazīstamas, daudz nav.

Liepnas internātskola ir šāda skola.

Jūs teiksit, ka vārdam «Liepna» ir sava īpaša skaņa. Tiesa. Šis vārds iegājis Lielā Tēvijas kara vēsturē un reizē ar Jūlija Vanaga balādi arī literatūras brestomātija kā varoņiņu cīņu vietas vārds. Nelielu no tās atrodas Āpšu kalna, kas pazīstams kā Latvijas pirmās partizānu brigādes štāba mītne.

Bet tur jau ir tā lieta, ka uz Liepnu brauc ne tikai, lai apmeklētu vēsturiskās vietas. Uz turieni ved arī to ceļš, kuri meklē šodienas paraugus.

Kad piecdesmitajos gados kara stipri nopostītajā ciematā sāka celt internātskolu, daudzi pareģoja tai pelēcīgu nākotni. Pats tālākais republikas ziemeļaustrumu stūris, liesa zeme un pieticīga dabas aina. Kas šurp atvilinās un piesaistīs galveno — labus pedagogus?

Pāris gadu pēc skolas atklāšanas tur sāka strādāt jauna direktore — Anna Akmene. Viņa saprata, ka skolas kolektīvam vajag izvirzīt skaistu un grūti sasniedzamu mērķi — tādu, lai cilvēki augtu, pēc tā tiekdamies.

Un tādi mērķis radās.

Audzināt savai zemei jaunus saimniekus, dodot viņiem dzīvē līdzi Liepnas varonu dzimtenes mīlestību un uzticību komunisma idejām, veidot visu skolas darbu tā, lai tas būtu veropunnu cientīgs — šis mērķis ir kļuvis par skolas dzīves saturu.

Katrs aizvadītais gads vedis pa solim tam prefi. Ik ceturtais skolotājs te ir izglītības darba teicamnieks. Oficiālas atzinības par paveikto netrūkst arī pārējiem. Starp viņiem var atrast gan republikas, gan rajona metodisko apvienību vadītājus, Tautas daiļamata meistarus.

No kurienes šī pedagōgisko talantu bagātība?

— No darba, — saka direktore. — Ikviens mūsu skolotājs dāre visu, ko var.

Skolā ir krispadsmit labiekārtoti kabineti. Iekārtas, izdales materiālu, tehniskās uzskates līdzekļu bagātības dēļ šo skolu apskauž pat vidusskolu kolektīvi. Arī meklē kaut kādus apsēļpīus lemesīus: kāpāc viņiem ir! Šim jautājumam pretī stāv vairāki etāpēc».

Tāpēc, piemēram, ka pie to veidošanas šķērs klāt, kad kabinetu sistēma kā apmācības forma vēl tikai eksperimenta veidā sāka iezīmēties pedagōgiskajā periodikā. Cik bija prātīgo, kuri, ja nē acīs, tad aiz muguras nosodīja Iepnieku «izlēkšanu» — kas tā estot par modi pāris kabinetiem atdot visu, bet pārējos priekšmetus atstāt pabērnu lomā? Būtu nu vismaz daļīgši līdzīgās daļās...

Bet kā šī iespēja sanemt savam kabinetam visu rosināja pedagōgu izteiki, kā lika meklēt, salīdzināt, vērtēt. Izveidojās pat tāds kā konkurss — kurš pedagōgs uzkrās visplašāko izdales materiālu, izdomās vislietīļāko kabineta projektu, tam direktore arī ātrāk gādāja iespēju tikt pie visa vajadzīgā. Tagad «pabērnus vairs nav.

Bet vai ir tuteklji? Ir gan. Tā ir darbmācība. Meitenu darbmācībai vien iekārtoti divi kabineti. Savējais ir arī zēniem.

Mazajam cilvēkam jādod iespēja ne vien iegūt vispārināšāk darba iemaņas, bet jāļauj izteikt sevi darbā. Tādu skolotāju uzskatu skolas vadība visnotaļ atbalsta. Stundā katrai meitenei ir sava šujmašīna un savs virtuves galds ar plaši trauku komplektu. Bet ārpusklases nodarbībām — stejļu stāvi internāta ēkas augstāvā. Šais stāvos var izaust sēdziņu kā varavīksni vai kā meža mālu pavasara rītā.

Pats tālākais ceļš meitenu dārnīņumem bijis uz izstādi Japānā. Bet ne jau tas ir galvenais. Galvenais ir prieks, kas dzēš nogurumu, ja ilgi un pacietīgi gatavotais priekšmets nav atšķirams no pieaugušo izstrādājumiem vai pat pārāks par tiem. Tā ir darba mīlestība, kas skolas audzēkņiem vērīts gaišāku ikdienas soli visā turpmākajā mūža gājumā.

Gadu no gada skolas pārbaudās raksta, ka dziļas un noturīgas zināšanas iegūtas matemātikā, latviešu valodā, vēsturē, bioloģijā, ķīmijā, svešvalodā, fizikā...

Bet vai tikai darbs un mācības?

Visu ziemu Liepnas pakalnus sedz sniegs, bet internātskolas sporta laukumu — pēc viņiem notīkumiem veidots ledus skrejceļš. Republikāniskās skolēnu ātrslidošanas sacensības nu jau kuro gadu notiek te. Viesmīļīgie saimnieki ne tikai laipni uzņem ciemiņus. Viņi nereti dala ar tiem vietas uz uzvarētāju pjedestāla.

Par panākumiem nevar sūdzēties arī internātskolas palīdzīnieki.

Pagājušajos skolēnu dziesmu un deju svētkos mazie liepnieku dejotāji izcīnīja otro vietu. Panākums ar garu bārdu, teiks lasītājs. Tiesa, šie dziesmu svētki sen aizvadīti, arī torejzēje dejotāji paaugušies. Bet skolotāja skolā ir tā pati. Un dejot te nav piekusušī. Gaidot jauno svētku repertuāru, paši izdomājuši savu «Saidupīti», kas nesen atzīta par vienu no labākajām skolēnu jaunrades dejām un ieteikta publicēšanai. Visa skola tagad gaida viesus — pie viņiem pavisam drīz solījis atbraukt LPSR Tautas skatuves mākslinieks Uldis Žagata ar «Dailiv». Esot gaidāma profesionāla saruna...

Un tikai tagad, kad lasītājs kaut īsā pārstāstā iepazīsināts ar kolektīva sasniegumiem, ir vietā vārds par tā vadītāju.

Uz tādas palaišanās robežas, kad «dara visu, ko var», neviens nevar noturēties ilgi, tikai stingru prasību vadīts. Tā grības strādāt tad, ja no rīta, skolotāju istabā ienācis, nevari nocieties, nepastāstījis tikko vakar izlasītu svaigu domu, jo esi pārliecināts, ka tā atradīs dzirdīgas ausis. Kad zini, ka lavu neveiksmi nekārs pie «lielā zvana». Kad darba apstākļi vilina ar iespēju tālāk izmēģināt savas spējas...

Tas ir direktores nopelns. Vispirms viņas personīgās īpašības — taktiskums, nosvērtība, mērķtiecība ieteikmē kolektīva mikroklimatu.

Daļēji arī savu laiku starp mācību korpusa, internāta un palīgsaimniecības vajadzībām, aktīvi darbodamās kā ciema izpildu komitejas un partijas rajona komitejas locekle, vina kolektīva audzināšanai nenoskopo no minūti.

Ir vairāki principi, kurus Anna Akmene ievēro kolektīva veidošanā.

Neviens šurp nav ātrāčis ar galaviem tituliem vai nopelniem. Te labprāt nem pretī arī tādu, kas citur sācis ne visai veiksmīgi. Galvenais — lai būtu vēlēšanās un enerģija strādāt. Kolektīvs padoms tādā reizē palīdz ātrāk gūt pieredzi.

Otra prasība sākumā pārsteidz. Ja pedagōgs ir ģimenes cilvēks, arī otrai pusei tiek meklēts darbs skolā.

— Internātskola prasa tik daudz laika, — uzsver direktore, — ka nezināšanām to grūti saprast. Bet, ja šeit strādā abi, vieglāk izplānot laika budžetu, pie reizes var palīdzēt viens otram, leguvēja ir gan skola, gan ģimene.

Tieši šādas rīcības dēļ šeit nav skolotāja deficīta. Ne tikai darbmācību un fizkultūru, arī ķīmiju, vēsturi, zīmēšanu un citus priekšmetus šeit māca vīriešu kārtas pārstāvji. Pat starp jaunāko klašu audzinātājiem viņi ir atrodami. (Tas ir viens no iemesliem, kāļāb zēni te paklausās audzināšanas prasībām labāk nekā savās ģimenēs — priekšējās skolās.)

Stāstījums par Annas Akmenes vadītājas māku būtu maz ko vērts, ja tajā neminētu ziņas par plašo ārštata pedagōgu sēnī, kura pēc vistālākās direktores iniciatīvas īesaistīta Liepnas internātskolas bērnu audzināšanā.

Nesen atklātā skolas muzeja sienu sedz unikāls fotouzņēmums. Pirmās latviešu partizānu vienības kaujinieku ierinda saņem uzdevumu. Arī visi pārējie 270 muzeja eksponāti runā par varoņīgo laiku atriebēju cīņu. Personiskie ieroči, toļaik rakstītie dokumenti — visdārgākās atmiņas cīnītāji ar devīgu roku atdāvinājuši skolēniem, dedzīgiem un neatlaidīgiem novadpētniekiem, īstiem patriotiem. Daudzi cīnītāji, kas redzami muzeja fotoattēlos kopā ar savu komandieri Padomju Savienības Varoņi Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas akadēmiķi Vili Samsonu, ir tuvi un allaž gaidīti šīs skolas draugi un viesi. Šeit neretī var sastapt arī Liepnas kaujas dalībnieku un atbrīvošanas cīņās kritušo piederīgos, kuri brauc sērst uz šo nelielo ciematu no tuviem un tāliem mūsu Dzimtenes novadiem. Savā ziņā tas nozīmē vizsēukt uguni uz seviņ. Tas nozīmē ik dienu būt gataviem atbildēt, kā esi attaisnojis īestības mērķi dzīvot uz Liepnas zemes.

Skolā paveiktais sen jau pārsniedzis sākotnējos viena kolektīva nozīmības ietvarus. Gan novadpētniecku darbs Latvijas pirmās partizānu brigādes muzeja izveidē, gan internātskolas darbības pedagōgiskie principi kopumā guvuši plašu sabiedrisku skanējumu. Skolas direktore ievēlēta Latvijas PSR pedagōgu biedrības valdē un vada biedrības darbu Alūksnes rajonā.

Tādus cilvēkus, kas zina, kā atmatā atmodināt plēsuma pirmatnējo spēku un māk izaudzēt tajā nākotnes dārzam derīgu sēklu, tauta ciena īpaši.

7. maijā pirmsvēlēšanu apspriedē tikās Balvu un Alūksnes rajona vēlētāju pārstāvji. Viņi vienprātīgi atbalstīja liepnieku priekšlikumu izvirzīt par deputāta kandidāti PSRS Augstākās Padomes Tautēju Padomes vēlēšanām 297. Alūksnes vēlēšanu apgabalā Latvijas PSR Nopelnīem bagāto skolotāju Annu Akmeni.

Protams, tā bija sagadīšanās, ka šī apspriede notika viņas dzimšanas dienā. Un tomēr — vai gan ir vēl labāks vainagojums gadu ritumam, vēl vērtīgāks dāvana pasaulē kā tautas ticība tavām spējām. Tautas uzticība.

L. Grauda

PAR PSRS AUGSTĀKAS PADOMES DEPUTĀTA KANDIDĀTI ALŪKSNES 297. VELESANU APGABALĀ TAUTĪBU PADOMES VĒLESANAM IZVIRZĪTA LIEPNAS INTERNĀTSKOLAS DIREKTORE ANNA AKMENE.

ĪSTUMS

Skaista ir mūsu skolas apkārtne...

Tā Liepnas internātskolas deju kolektīva dalībnieki iesāka savu priekšnesuma nelielo ievadu, gribēdami paskaidrot, kādēļ deju nosaukuši par «Saidupīti». Diezin vai tās vārdu izdotos sameklēt kādā ģeogrāfijas kartē, toties Saidupītes līčos ik pavasari skatīti baltākie ievu ziedi, dzirdēta laksīgalu pogošana. Un vispār — vai Liepna bez tās vairs būtu Liepna. Tādēļ arī jaunrades deja tapa tieši par šo iemīļoto urdzēļāju.

Rāmais, izjustais liepnieku dejojums Rigas Pionieru pilī šopavasar notikušajā deju jaunrades konkursā atauta atmiņā vēlāk, sarunā ar Liepnas Internātskolas direktori komunisti Annu Akmeni. Viņas tuvumā kļuva kaut kā īpaši mierīgi. Taču tas nebija iemidzinošs miers, bet gan tāds, kas līka nojausmī — šādā noskaņā laikam gan raisās domas, viegli strādāt. Kaut kas no direktores mieruguma un nosvērtības tacu jaudās arī internātskolas audzēkņu dejošanas veidā! Kas zina — straujāku deju liepnieku priekšnesumā ceroju, varbūt rastās pausam citādas asociācijas, taču šoreiz vienojošais paveidens bija gaiši nomanāms.

... Sarunu biedrenes balss plūda rāmi, vārdi virknējās bez izskaistinājumu vizuļiem, tādi īsti. Tā laikam ir stipru cilvēku tiesa — būt tik apvaldītiem un pašpaļāvīgiem, lai šo izjūtu kaut daļēji ieduestu arī līdzcilvēkiem.

— Ak bērni teica — skaista apkārtne? — direktore pārjautāja. — Tad jau laikam viņiem tā liekas. Varbūt tādēļ, ka pašu veidota.

Un pastāstīja, kā šis apkārtnes izkopšanas darbs aizsācies līdz ar skolas ēkas uzcelšanu 1957. gadā; kā audzēs un veidojies pedagōgu kolektīvs, pēc sastāva būtībā palīkdams gandrīz nemainīgs.

— Bet nupat jau sākam novecot, jaunu papildinājumu sagemam pagausi, — viņa bilst, un šai teicienā saklausāmas domāšoša vadītāja bažas par savu kolektīvu nākotni, audzēkņu ilkteniem. — Lai ka tam pretotos, lai kā cinītos, ar gadiem cilvēkam tomēr rodas zināma rutina, viņš vairs nespēj izsekot visam jaunajam. Un pedagogam tas ir bīstami.

Taču pret iesiksteķjumu un apstāšanos liepniešiem aizvien bijis tāds uzticams sabiedrotais kā aizrautība.

— Katrs mūsu pedagogs viennēr bijis uz kaut ko traks.

Direktore pateica tieši tā un diezin vai labāk varētu. Sie vārdi tacu tik labi raksturo, piemēram, tās pašas skolotājas Brigitas Bijones drosmi nemt un no tāla republikas nostūra vest savu deju kolektīvu uz Rigā uz konkursu, kurā piedalās, piemēram, tādi «profesionāli» kā «Dzintariņš». Ar kādu gan jaunradi šādu konkurentu varētu pārspēt lauku internātskolas audzēkņi? Bet atbrauca un — neizlēca.

«Saidupītī» atzina par vienu no piecām labākajām konkursa dejām.

Un vai tad tikpat laba apsēstība nepiemīt vēsturniecei un darbmācības skolotājai Arijai Lesiņai? Viņa vada aušanas pulciņu un ir panākusi, ka ikviena meitenei mētenei līdz skolas beigšanai ne tikai jāiemācās aust, bet arī noteikti jānoauž zināms daudzums dažādu izstrādājumu. Skolotājs Vilis Lesiņš, tāpat kā dzīvesbiedre būdams Tautas daiļamata meistars, dāsni nodod savas kokgriezēja iemaņas sevis, ka te varbūt gluži nejauši sagadījušies kopā tādi līdzīgi un čakli jaudis. Tas, kurš pats vadījis skolu labi saprātis, cik laika un spēku prasījusi tā kārtīga ikdienas rūpīgā kopšana. Un pedagōgi tās ir bijušī.

Tā kaitrs kaut ko dara, lai audzēkņu jaunie, vēlētīnie prāti un enerģija tiktu ievadīta mērķtiecības un lietderības gultnē. Un tikai nezinātājam varētu likties, ka tas viss notiek pats no un jaunrades prieku internātskolas zēniem.

Annas Akmenes oficiālajos raksturojumos pieminēts «mērķtiecīgās un harmoniskās mācīšanas un komunistiskās audzināšanas darba sistēmas» izveide Liepnas internātskolā. Un cik vēl visam kolektīvam būs jāpūlas, lai šī sistēma nenobālētu, bet gan rastu aizvien jaunas izpausmes.

Varētu vēl atgādināt, ka Liepnas internātskola republikā pazīstama ar labu internacionālās un militāri patriotiskās audzināšanas darbu, ka par tā centru kļuvis skolā izveidotais interesantais un lielais novadpētniecības muzejs un ka tajā sakopotos materiālus skolotāji plaši izmanto skolēnu audzināšanā. Varētu stāstīt par apbalvojumiem, kurus saņēmis gan viss kolektīvs, gan atsevišķi tā locekļi un, protams, arī direktore. Būtu daudz ko stāstīt arī par tematu «Skola — ciemam, ciems — skolai». Taču šī raksta nobeigumā gribas pateikt ko citu.

Pirms pāris gadiem šai skolā ieņādās kāds zēns. No tiem, kam jau gadījušies likumpārkāpumi un kas neatzist autoritātes. Un daudz pieredzējušo pedagogu sirdis nodrebēja: «Kā nu atkal būs?» Aizsteidzās laiks. Pašreiz šis puisis vada skolas komjauniešus, ir ļoti aktīvs, viņam var uzticēt visatbildīgākos pienākumus.

Vai likta lietā kāda brinumzāle?

— Tas būtu garš stāsts, — domīgi noteica Anna Akmene. Pēc šiem vārdiem nez kādēļ likās lieki vēl ko jautāt. Gribējās domāt, ka laikam jau visa skolas atmosfēra veicinājusi šo brīnišķīgo pārvērtību. Bet šis atmosfēras radītāja ir visvairāk pati direktore, kuru, kā teikts viņas raksturojumā, «skolotāji un skolēni cieni un mīl». Vēl gribētos piebilst — cieni un mīl arī visa ciema ļaudis, jo veigan citādi vēlētos redzēt viņu par savu pārstāvi PSRS Augstākajā Padomē.

A. Hānberga
V. Prikuļa foto

Brigitas Bijones ģīmetne 1974. un 1988.gadā tika ievietota Liepnas ciema goda plāksnē

Dārgais biedri Bijone Brigita!

Ar padomju saimniecības «Liepna» partijas pirmorganizācijas un Liepnas ciema Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas 1974. gada 4. novembra lēmumu

JŪSU ĢĪMETNE IEVIETOTA CIEMA

GODA PLĀKSNĒ

Pateicamies par Jūsu pašaizliedzīgo darbu un novēlam Jums panākumus komunisma celtniecībā, labu veselību un laimi personiskajā dzīvē.

Padomju saimniecības „Liepna"
partijas pirmorganizācijas sekretāre:

Liepnas ciema Darbaļaužu deputātu
padomes izpildu komitejcs priekšsēdētāja:

Liepnā,
1974. gada 5. novembrī

Dārgais biedri Bijone Brigita

Ar Liepnas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas, padomju saimniecības «Liepna» partijas pirmorganizācijas un administrācijas 1988. gada 23. aprīļa lēmumu

JŪSU ĢĪMETNE IEVIETOTA
LIEPNAS CIEMA

GODA PLĀKSNĒ

Pateicamies par Jūsu darbu un sabiedrisko aktivitāti. Novēlam Jums panākumus, labu veselību un laimi personiskajā dzīvē!

Liepnas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja

Padomju saimniecības «Liepna» direktors

Padomju saimniecības «Liepna» partijas pirmorganizācijas sekretāre

Liepnā
1988. gada 30. aprīlī

Brigitas darbu un atskaites pamatā vispirms tapa melnraksts:

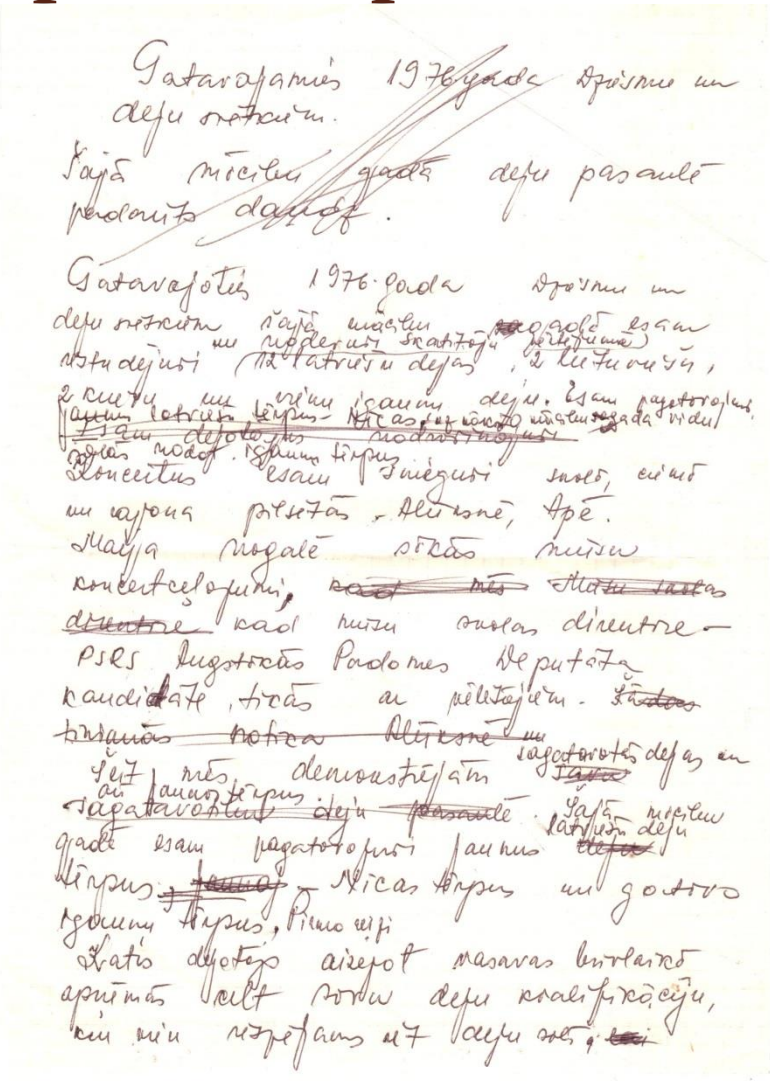

Atbalsts darbā vienmēr ir bijusi ģimene- vīrs Daumants, meitas- Līga un Māra (dejoja)

Skolotāja Brigita Bijone 1976.gadā pie Liepnas internātskolas. Viņas labākā matemātikas klase kļuva toreiz slavena Republikā.

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

GODA RAKSTS

Alūksnes rajona Tautas izglītības nodaļa
a p b a l v o

B R I G I T U B I J O N I ,
Liepnas internātskolas skolotāju ,

par ieguldīto darbu mācību kabineta izveidē.

Alūksnē,
1975.gada 3.oktobrī.

Alūksnes rajona TIN
vadītāja

Laikrakstā «Oktobra Karogs» 1976.gadā rakstīts:

ENTUZIASMS. NEATLAIDĪBA

«Sirdslieta man ir dejas», tā par savu aizraušanos teica Brigita Bijone, tā viņu raksturoja citi pedagogi. Un patiešām. Apbrīnas vērta ir tā enerģija, kuru viņa ziedo šai mākslas nozarei. Pietrūks vienas dejas apraksta, pēc tā brauks pat uz galvaspilsētu. Un, lūk, šis entuziasms, neatlaidība, griba devuši lieliskus rezultātus. Mazie liepnieši 1972. gadā skatē guva laureātu nosaukumu, pērn veiksmīgi startēja jaunrades deju skatē, bet šogad pirmā deju festivāla noslēguma koncertā Operas un baleta teātrī.

Katra darba uzvara liepniešiem dzimst sūrā darbā. Tikai iet pretim tai vieglāk tāpēc, ka ikviens pulciņa dalībnieks zina mērķi, pēc kā tiekties, un perspektīvā redz, kā tas īstenojas. Ik gadu aug dalībnieku pulks un meistarība. Skolotāja cenšas bērniem parādīt visu labāko, jaunāko.

Skolotājai Bijonei aug čakli palīgi. Vecākās grupas meitenes, labākās dejotājas, māca mazos, kopā ar viņiem atkārto solīšus, gājienus. Kolektīvā ir gandrīz piecdesmit dalībnieku, bet tā nav galējā robeža. Gribētāju ir krietni vairāk. Vieglāk strādāt būtu mūzikas pavadījumā. Tagad katru melodiju skolotāja izdzied pati. Un tā ik reizes no mēģinājuma telpas skan viņas līksmais «viens—i, divi—i, trīs—i!»

Mīlestību uz deju mantojušas arī abas meitas. Mazajai vēl tikai seši gadi, bet kolektīvā viņa jau trešo sezonu.

Otra tāda Brigitas Bijones mīlestība ir matemātika. Pirmajā mirklī pat šķiet nesavienojama ar deju. Un tomēr skolotāja abās saskata kaut ko radniecīgu.

Visvairāk Brigita Bijone necieš nevīžību. Labu, kārtīgu darbu prasa no katra audzēkņa, māca viņam jau no mazotnes, no pirmajām klasēm godīgi strādāt. Tas nav pedantisms, bet stingrs prasīgums, lai savu uzdevumu katrs padarītu labi. Un tāpēc šiem audzēkņiem ir glītas un kārtīgas burtnīcas, kuras nekautrējoties var rādīt visiem: gan saviem biedriem, gan viesiem.

Ir vēl divi lieli pienākumi. Skolotāja Bijone ir klases audzinātāja un 1.—3. klašu deju kolektīvu virsvadītāja rajonā.

Vairāk nekā divdesmit dzīves gadi atdoti pedagoga darbam. Taču ne brīdi viņa nepārstāj augt, pilnveidot savas iemaņas un zināšanas. Neklātienē pabeigts Liepājas pedagoģiskais institūts. Tagad tautas izglītības darba teicamniece cenšas izlasīt un iepazīties ar visām jaunākajām pedagoģiskajām atziņām, kas publicētas periodiskajos izdevumos un grāmatās, apmeklēt kursus un seminārus.

D. DZILNA

Laikrakstā «Oktobra Karogs» 1978.gadā Brigita Bijone stāsta, kas ir deju prasmes pamatā:

Pedagogu biedrības tribīne

KUR MEKLEJAMA PANAKUMU ATSLEGA?

«Cilvēki, kas iemīļojuši deju agrā jaunībā, ir ļoti bagāti, jo viņus diendienā pavada skaistums», saka Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieks Uldis Žagata.

Deja ir ļoti radniecīga sportam. Kādas rakstura īpašības tad dod viens otram?

Nodarbojoties ar sportu, mēs gūstam izturību, fizisko rūdījumu. Tas viss lieti noder, izpildot temperamentīgas dejas.

No malas raugoties, liekas, ka dancošana «kaulus nelauž». Skan mūzika, puiši un meitas smaida. Tikai ... ja, piemēram, vieglatlētika, distanci beidzot, sportista sejā var redzēt milzīgu pārgurumu, tad mums, lai cik noguruši arī būtu, ir jāsmaida, jāsmaida. No skatuves jādzirkstī priekam.

Dejošana ir darbs — treniņu un mēģinājumu sviedri, sevis pārvarēšana un ļoti liela griba. Kustībām jāplūst viegli, liksmi, lai skatītāji izjustu dejas prieku un skaistumu. Jābūt labi izkoptai ķermeņa kultūrai, pašiem tehniski labi sagatavotiem, jo jebkuru, pat vismazāko nepreciziātī skatītājs tūlīt ievēros. Tāpēc nepieciešama laba kustību koordinācija, ritma izjūta.

Liepnas internātskolā četras reizes nedēļā mēģinām divas, pat trīs stundas. Mazākie mācās pašus vienkāršākos deju elementus, mācās ieklausīties mūzikā un atbilstoši tai izpildīt katru kustību. Vienam tās padodas vieglāk, graciozāk, it kā pašas no sevis, otram grūtāk, ne tik skaisti. Viņiem jāpieiet klāt, jāpalīdz. Šīs kustības mācu tik ilgi, kamēr tās iegūst grāciju un vieglumu, kas tīkamas skatītājiem. Tās ir stundas, pēc kurām dejotāju muskuļi smeldz ne mazāk kā pēc tūkstoš metru skrējiena.

Deja iestudējama pakāpeniski. Sākumā bērni mācās atsevišķus soļu elementus, solīšus, un tikai pamazām tiek apgūta visa. Mācot katru jaunu, it īpaši citu tautu deju, cenšos to padarīt bērniem saprotamu, tuvu, viņiem piemērotā veidā pastāstīt par attiecīgās tautas dzīvi, tradicijām.

Tikai pēc tam sākas darbs — neatlaidīgs, nogurdinošs, kur jāiemāca un jānoslīpē katra kustība, katrs solis. Jo neatlaidīgāks un nogurdinošāks būs darbs, jo krāšņāks izplauks dejas zieds. Jo vieglāks būs solis, jo lielāku baudījumu gūs skatītāji.

Lai pilnveidotu savu stāju un baudītu labāku sniegumu, esam vairākkārt tikušies ar Tautas deju ansambli «Daile» un tā vadītāju — Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieku Uldi Žagatu. Mums šīs tikšanās deva daudz. Audzēkņi iepazinās ar kustību plūdumu, raito un vieglo soli, dejas prieku un tērpu daudzveidību. Skatuves mākslinieks palīdzēja novērtēt mūsu sniegumu. Viņa teiktajos vārdos saklausījām domu: «Jāstrādā, jāstrādā! Dejotāji nedrīkst gaidīt, lai viņus tikai slavē, viņiem jāuzklausa, ko domā citi, un no kļūdām jāmācās.»

Vienam otram pēc šīs tikšanās nostiprinājās vēlēšanās vēl ilgi dejot, nepagurt, atdot šai mākslai visu, lai pēc gadiem varētu turpināt strādāt kādā lielākā ansamblī. Varbūt pat «Dailē» ...

Šis mācību gads bija ļoti nozīmīgs mūsu republikas mākslinieciskās pašdarbības dzīvē, jo sācies pirmais Vissavienības pašdarbības mākslas festivāls.

Skolu deju kolektīvu festivāls norisa trijos etapos. Pirmais etaps rajonā, kur labākos izvirzīja uz zonas skati Valmierā. Rajonā ieguvām pirmo vietu un tiesības piedalīties zonas sacensībās. Valmierā sabrauca paši labākie dejotāji no Cēsu, Gulbenes, Limbažu, Ogres, Stučkas, Valkas un Valmieras rajoniem. Mūsu sniegumu vērtēja republikas komisija. Satraukti un bez gala laimīgi bijām, kad republikas žūrijas komisija nolasīja vērtējumu: pirmās vietas ieguvēji ir Alūksnes rajona Liepnas internātskolas 1.—3. klašu dejotāji. Mājās pārbraucām ar diplomiem un piemiņas balvu. 18. maijā piedalījāmies deju festivāla noslēguma koncertā Rīgā Operas un baleta teātrī.

Un atkal darbs, satraukumi. Bet tāda jau ir ikdiena. Deja man ir sirdslieta. Tāpēc ļoti vēlos, lai arī mani audzēkņi iemācītos izjust līksmo un aizrautīgo dejas prieku.

Dzimst jauni un jauni nākotnes nodomi, tiek plānoti jauni pasākumi, proti, divkāršot dejotāju skaitu skolā. Tas veicinās bērnu dejas prasmes tālāku pilnveidošanos un izaugsmi.

B. BIJONE,
deju kolektīva vadītāja

Liepnas internātskolas deju kolektīvs un vadītāja Brigita1980.gadā

Republikas skolu deju kolektīvu skates koncerta programma -1980

Latvijas PSR Izglītības ministrija

Rīgas Valsts Operetes teātrī
1980. gada 19. maijā plkst. 16.00 un 19.30

Republikas vispārizglītojošo skolu
deju kolektīvu

KONCERTS

SKOLAS ZVANS

Veltījums V. I. Ļeņina
pionieru organizācijas nodibināšanas gadadienai.

PROGRAMMA

Rīga 1980

Deju kolektīvu vadītāji

1. Taisa ARUMA — Limbažu Pionieru nams
2. Brigita BIJONE — Liepnas internātskola
3. Biruta BORZEMSKA — Rīgas 69. vidusskola
4. Albīna ČUBA — Ķekavas vidusskola
5. Olga DONDUKOVA — Rīgas 31. vidusskola
6. Andris EZERIŅŠ — Lubānas vidusskola
7. Gaida ĢIGULE — Tukuma raj. Pionieru nams
8. Nora KARELE — Kuldīgas 1. vidusskola
9. Jevgeņija KIROVA — Rīgas 1. internātskola
10. Ilona ĶIMENA — Baldones vidusskola
11. Ojārs LAMASS — Rīgas 2. vidusskola
12. Ārija LAMBERGA — Jelgavas 2. vidusskola
13. Rita LIEPIŅA — Valmieras 5. vidusskola
14. Maija LUCAUSS — Dobeles R. Eihes 1. vidusskola
15. Vera OZOLA — Jelgavas raj. Pionieru nams un Ozolnieku 8-gadīgā skola
16. Guntis PUĶITIS — Siguldas 1. vidusskola
17. Dzidra RUBENE — Madonas 1. vidusskola
    LPSR Nop. bag. k. d.
18. Daina STĀLA — Siguldas 1. vidusskola
19. Viesturs TĪLE — Rīgas 3. vidusskola
20. Anita ŪDRE — Jēkabpils Pionieru nams
21. Laimonis ZVEJNIKS — Salaspils 1. vidusskola

Koncertā piedalās Rīgas Proletāriešu raj. Pionieru nama dramatiskā kolektīva dalībnieki.

Programmu vada	OLGA FREIMANE
Koncerta režisore	INTA DIMANTE
Skaņu režisori	GUNĀRS PELĒKAIS un MĀRIS STUDENTS

Programmā- Rindām auga ozoliņi. Dejo Liepnas internātskolas deju kolektīvs

I daļa

IEVADS

1. STARPBRĪDIS — Olgas Dondukovas hor., J. Bauera mūz.
Dejo Rīgas 31. vidusskolas 1.—3. kl.deju kolektīvs
2. RINDĀM AUGA OZOLIŅI. Latviešu deja — Mildas Lasmanes hor., tautas mūzika
Dejo Liepnas internātskolas 3.—4. kl. deju kolektīvs
3. RUCAVIETIS. Latviešu deja. — Harija Sūnas hor., apdare, P. Dambja muz. apdare
Dejo Valmieras 5. vidusskolas 2.—4. kl. deju kolektīvs
4. SIENĀZĪTIS, SPĒLMANĪTIS. Latviešu deja. — Gunas Bergas hor., A. Žilinska mūzika
Dejo Salaspils 1. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs
5. LATGALE. Latviešu deja. — Ulda Žagatas hor., G. Ordelovska mūzika
Dejo Madonas 1. vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīva dalībnieki Elita Zepa un Gunārs Tālzems
6. SUDMALIŅAS. Latviešu deja. — Harija Sūnas hor., apdare, T. Bērziņa mūz. apdare
Dejo Lubānas vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīvs
7. VAŽIŅA. Lietuviešu deja. — Joza Liņģa hor., tautas mūz.
Dejo Baldones vidusskolas 7.—8. kl. deju kolektīva dalībnieki. Solists Juris Grodņa.
8. TULJAKS. Igauņu deja. — A. Raudkatas hor. apd., tautas mūzika
Dejo Jelgavas 2. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs
9. DEJA AR ROZĒM. Moldāvu deja. — Sergeja Ļihačova hor., J. Lipšāna muz. apdare
Dejo Limbažu Pionieru nama 9.—11. kl. deju kolektīvs
10. MOLDĀVU DEJA. — Gaļinas Liberes hor., tautas mūzika.
Dejo Ķekavas vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīvs
11. PASTAIGA. Krievu deja. — Pētera Petkēviča hor., P. Dambja muz. apdare
Dejo Jēkabpils Pionieru nama 4.—8. kl. deju kolektīvs
12. KOLOMIJKA. Aizkarpatu ukraiņu deja. — Anatolija Ivanova hor., tautas mūzika
Dejo Lubānas un Madonas 1. vidusskolas 4.—8. kl. deju kolektīvi
13. KRIŽAČOKS. Baltkrievu deja. Sergeja Grebenščikova hor., tautas mūzika
Dejo Siguldas 1. vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīvs.

II daļa

1. ĻAUJ, MAN AR TREJDEKSNI PASKANDINĀT. Latviešu deja. — Harija Sūnas hor., A. Pāvules mūzika
Dejo Rīgas 69. vidusskolas 4.—7. kl. deju kolektīvs
2. ROTAĻA. Latviešu deja. — Dailoņa Rudoviča hor., G. Ordelovska mūz.
Dejo Madonas 1. vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīva dalībnieki
3. GANU POLKA. Latviešu deja. — Ulda Žagatas hor., G. Ordelovska mūz.
Dejo Rīgas 69. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs
4. HARMONIKAS. Rumāņu deja. — Veras Svetinskas hor., tautas mūz.
Dejo Siguldas 1. vidusskolas 4.—8. kl. deju kolektīvs
5. KUJAVJAKS. Poļu deja. — Reginas Voļskas hor., A. Barteņjeva mūz.
Dejo Dobeles R. Eihes 1. vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīvs
6. CEHU DEJU SVITA. — Ingridas Saulites hor., apdare, U. Lapsiņa muz. apdare
Dejo Jelgavas raj. Pionieru nama 1.—3. kl. deju kolektīvs
7. VĀCU DZIESMIŅA. Vācu deja. — Veras Svetinskas hor., P. Čaikovska mūzika
Dejo Siguldas 1. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs
8. MEKLENBURGAS SVITA. Vācu deja. — R. Em. Sulces hor., G. Brīnuma muz. apdare
Dejo Rīgas 2. vidusskolas 9.—11. kl. deju kolektīvs
9. MODERNIE RITMI. Estrādes deja. — Gaidas Ģigules hor.
Dejo Tukuma raj. Pionieru nama sarīkojumu deju kolektīvs
10. PELES. Estrādes deja. — Olgas Dondukovas hor.,
Dejo Rīgas 31. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs
11. SENO LAIKU MANIERE. Estrādes deja. Noras Kareles hor.
Dejo Kuldīgas 1. vidusskolas 1.—2. kl. deju kolektīvs
12. SENĀS BALLES DEJAS. — Lūcijas Bērziņas hor. apdare, G. Jansona muz. apdare
Dejo skolu deju kolektīvu vadītāji
13. JŪRNIECIŅŠ. Estrādes deja. — Veltas Lodiņas hor., E. Igenbergas mūzika
Dejo Siguldas 1. vidusskolas 1.—3. kl. deju kolektīvs

14. SAULITE. Latviešu deja. — Veras Ozolas hor., tautas
Dejo Jelgavas raj. Pionieru nama un Ozol
8-gadīgās skolas apvienotais 1.—3. kl. deju
lektīvs
15. VADZU DEJA. Latviešu deja. — Ulda Šteina hor., J.
rēviča muz. apdare
Dejo Lubānas vidusskolas 9.—11. kl. deju k
tīvs
16. KRIEVU DEJA. — Jevgeņijas Kirovas hor., V. Po
muz. apdare
Dejo Rīgas 1. internātskolas 4.—8. kl. deju
lektīvs
17. LATVIEŠU DEJA. — Viestura Tīles hor., G. Ordelo
mūzika.
Dejo Rīgas 3. vidusskolas 9.—11. kl. deju kole

NOSLĒGUMS

1982.gadā atzīta Brigitas veidotā jaunrades deja «Jauki dzīvot draugu pulkā», arī panākumi Liepnas ciema deju kolektīvam.

ZONĀLIE SKOLĒNU DZIESMU UN DEJU SVĒTKI
1922 1982
ALŪKSNE

OZOLS AR SEPTIŅIEM ŽUBURIEM

Šāds neparasts dižkoks svētdien izauga pašos Latvijas ziemeļaustrumos, kad Alūksnes Pilssalas estrādē pulcējās PSRS nodibināšanas 60. gadadienai veltīto zonālo skolēnu dziesmu un deju svētku dalībnieki. Alūksnes, Balvu, Cēsu, Gulbenes, Madonas, Valmieras un Valkas rajonu skolu koru, deju kolektīvu un pūtēju orķestru dalībnieki veidoja vairāk nekā 2700 jauniešu kuplu saimi. Pirmajā mirklī šķita pat neticami, ka tik lielam zēnu un meiteņu pulkam nepieciešamas tikai dažas mēģinājumu stundas rīta pusē, lai koru virsdiriģenta Latvijas PSR Nopelniem bagātā kultūras darbinieka Jāņa Branta un diriģentu Annas Kauliņas, Vijas Seimanes, Māras Zelmenes, Jāņa Bērziņa, Paula Galeja, Jāņa Kravaļa un Pētera Sudarova, orkestru virsvadītāja Riharda Ādamsona un deju kolektīvu virsvadītāju Aijas Reinikas un Kārļa Venta vadībā saliedētu kopkori, izveidotu dejotāju priekšnesuma zīmējumus un panāktu orkestra skanējuma tvirtumu. Turklāt, neviena nelūgts un neqaidīts, Alūksnē drīz vien ieradās vismazāk cerētais ciemiņš — lietus, kas papostīja ne vien svētku dalībnieku jauko noskaņu, bet arī skatītāju un klausītāju omu.

Bet jums vajadzēja redzēt, kā, ūdens paltis un draudīgos svina pelēkos mākoņus neievērodami, cauri visai pilsētai no Alūksnes 1. vidusskolas uz svētku vietu devās skolotāji, skolu vadītāji un viņu audzēkņi no Ziemeriem un Gaujienas, Bērzaunes un Ērgļiem, Dikļiem un Naukšēniem, Lizuma un Stradiem, Tilža un Rugājiem, Strenčiem un Valkas, abām Cēsu astoņgadīgajām skolām un 1. vidusskolas un, protams, vēl no daudzām citām skolām. Jau gājiens vien apliecināja, ka jaunieši un viņu pedagogi apņēmušies spītēt laika kaprīzēm, un tas, protams, bija principiāls spīts. Lai gan skatītāji laiku pa laikam pacēla un atkal nolaida lietussargus, no programmas 36 numuriem netika svītrota ne rindiņa. Ar Valtera Kaminska «Dzīves dziesmu» iesācies, svētku koncerts bez īsinājumiem spēja saistīt klausītāju uzmanību vairāk nekā trīs stundas. Līdz pat brīdim, kad Raimonda Paula «Mēs tavu ozolu gaismā» atkārtojuma laikā beidzot atkal atspīdēja ilgi gaidītā saule.

Programmā netrūka arī jaunumu. Tas vispirms sakāms par Oļģerta Grāviņa «Darbaļaužu Latviju» un Līgas Liepiņas «Lietus deju», par šim novadam veltīto Romualda Kalsona «Alūksnīti». To pašu var teikt par Liepnas internātskolas skolotājas Brigitas Bijonas veidoto jaunde-ju «Jauki dzīvot draugu pulkā», kas domāta IV—VIII klašu kolektīviem, kā arī par Jāņa Sudrabkalna Jaunpiebalgas vidusskolas skolotāja Ata Vāliņa tepat kaimiņos Vilandē ieraudzīto «Saulgriežu vakaru», ko iznesīgi attēloja Alūksnes 1., Valmieras Viestura 3. un Balvu 1. vidusskolas dejotāji. Šajā ziņā būtu gribējies koru un deju kolektīvu parauqam redzēt sekojam arī orkestrus, kas spēlēja tikai jau aprobēto «klasiku» — J. Ozoliņa «Aicinājumu» un G. Ordelovska «Trīs latviešu dejas». Alūksnē muzicēja triju astoņgadīgo un četru vidusskolu orkestri, kas zonas skatē VISI izpelnījušies godalgotas vietas, tātad būtu tiesīgi rādīt arī ko jaunu.

Alūksnē radās vēl kāda doma.

* Svētku viesu vidū bija Latvijas PSR izglītības ministra pirmais vietnieks Aldonis Buiļis, zonas svētku organizācijas komitejas priekšsēdētāja Alūksnes rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece Aina Boka un Izglītības ministrijas Skolu pārvaldes priekšniece Biruta Kubuliņa.

Z. Legzdiņa foto

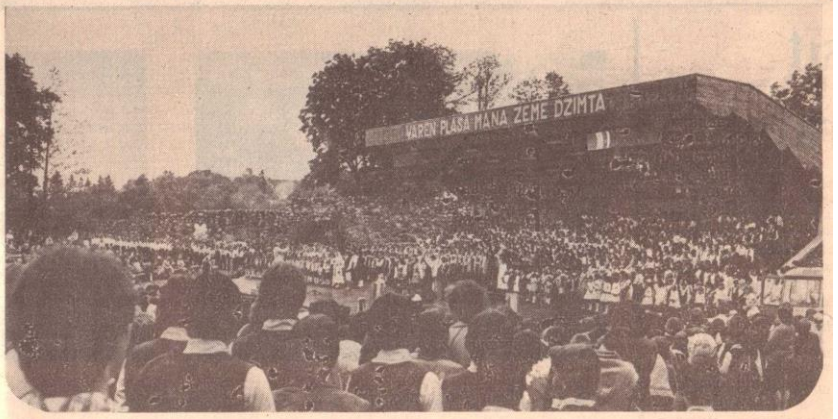

* Divi tūkstoši septiņi simti balsu — vienā dienā!

KULTŪRAS IESTADĒS

ARĪ SVĒTKI JĀIZCĪNA

Kur tauta radījusi savas dziesmas, savas dejas? Piedarbā, rijā, ūtrumā, lidumā, plavā, smēdē . . . Visur ļaudis saredzēja skaistumu. Visur saskatīja ko apdzīvēšanas vērtu, priecīgu vai skumju, bet allaž stipru — tādu, kas palīdz. Pat dubļi — sidraboti, pastalas — zelta, pats cilvēks — balts . . .

Tāpēc tic, kas ar dziesmu un deju nāk uz skatuves, uz estrādes, vienmēr atceras, ka mākslas spēks dzīvo tik ilgi, kamēr sajūtams tā avots — zemes un tautas darbs. Zemes krāsas, smaržas, zemes gudriba.

Un skatoties, kā dejo, klausoties kā dzied tie, kas nav zaudējuši šo dzīvo saiknī, cilvēku pārņem patiess savilgojums.

Cauri dzelteni pūkainai pieneņu plavai 30. maijā Alūksnē, krāšņu tērpu varavīksnēs ieviti, ienāca svētki Dziesmai, svētki Dejai.

Lai dziedātāji piedod, ka šoreiz nerunāšu par viņiem. Latvieši jau izsenis slavēti kā dziedātāju tauta. Šoreiz mana uzmanības centrā dejotāji, konkrētāk — jauniešu deju kolektīvi. Pašlaik to skaits sarucis līdz minimumam — skatē un koncertā piedalījās tikai pieci kolektīvi.

Vairumam jauniešu deja neķļūs par mūža aizraušanu, tomēr atstās dziļas pēdas dvēselē. Viņi allaž būs ieintereseti un saprotoši skatītāji koncertos un deju svētkos, tāpēc liels paldies tiem kolektīvu vadītājiem, kuri savējos prata saturēt kopā, sagatavot skatei un parādīt koncertā.

Jaunlaicenes, Ziemeru, Veclaicenes, Gaujienas, Pededzes ciemos un Apē kolektīvi šādu vai tādu iemeslu dēļ izjuka, tā arī sevi neparādījuši. Pārskirstot kultūras nama metodiskā kabineta materiālus, sobrīd jau apbrīnas vērts liekas tas, ka 1978. gadā rajonā darbojušies 20 deju kolektīvi. Ja salīdzina ar 1982. gadu, pārņem saubas, vai dejošana Alūksnes rajonā pastāvēs ilgi? Ar katru gadu deju kolektīvu skaits samazinās, ne kritiskā robežā sasniegta jau tagad — rajonā darbojas tikai pieci jauniešu un trīs vidēji pauaudzes deju kolektīvi. Dejotprieks ir iegājis cilvēka vienaldzības teritorijā, kurā var kaut ko darīt un var nedarīt atkarībā no personiskās vēlēšanās, jo par darīšanu nemaksās, bet par nedarīšanu — nesodīs.

Saskatīt, sakļausīt un izjust svētku svinīgumu, to nopietno un reizē jautro noskaņojumu prot tikai tas, kurš cauri ikdienai iznesis dzīvīguma pilno svētku stīdziņu, atbildību skatītāju priekšā, milestību pret deju.

Deja — tas ir grūts ikdienas darbs ar mīlīgu sevis atdevi. Alūksnes rajona kultūras nama jauniešu deju kolektīvu vada Aija Reinika — lieliska kustību, deju elementu un soļu demonstrētāja, kaut ari nereti paskarba. Tas, ka ansamblis deja dzīvo vienādi, ar vienu ritma izjūtu, ir viņas nopelns. Deju kolektīva solis pagaidām ir tikai viena gada garums, bet tā kā sastāvā lielāka daļa ir agrākie A. Reinikas dejotāji — bijušie vidusskolēni, tad var cerēt, ka darbs turpināsies. Iegūtā pirmā vieta rajona skatē dejotājiem uzliek pienākumu skatītāju priekšā, tāpēc, ka slikts būtu ansamblis, kas pasiāvētu tikai vieniem svētkiem un izjuktu, tik-līdz izskanējuši aplausi. Kad odu sakosti, noputejuši un nogurusi pēc garās dienas (skate, kopmēģinājums un vēl pēc tā palikšana uz estrādes, slīpējot igauņu deju), visi beidzot devās mājās, kāda balsi ieskanējās minora akords — par daudzajiem mēģinājumiem, par nogurumu. «Dejošana ir atpūta, nevis veselības bojāšana», skanēja atbilde, un svētku dienas rītā jau devīņos atkal visi bija kopā.

Valdas Mulleres vadībā padomju saimniecības «Alūksne» jauniešu deju kolektīvs skatē ieguva otro vietu. Daļa dalībnieku šajā kolektīvā ir no pilsētas, tāču vadītāja neuztraucas — uz rajona kultūras namu viņus neparvilināt — jauniešī ir iedejojušies Kolberģī, un projam viņus nedabūt. Šim kolektīvam ir stingri pamati — pūra jau vairāku gadu kopigs darbs, kopīgi koncerti, skates, atpūtas vakari.

Trešo vietu dalīja trīs kolektīvi — kolhoza «Pededze», Liepnas un Trapenes ciemu jauniešu deju kolektīvi.

Kolhoza «Pededze» kolektīvu savās rokās saņēmusi Daiņa Semjonova. Kontakts ar dejotājiem panākts, jo vadītāja pati mūždien ir enerģijas un saules pielieta. Ari dejotāji smaidīgi un nebēdīgi, pat basām kājām pa estrādi var mēģināt un skabargu neieraut.

Liepnas ciema kolektīvs dejotāju vecuma ziņā pats jaunākais. Ta vadītājas Brigitas Bijones balsi pēc skates neliela neapmierinātības pieskaņa: «Varējām taču labāk.» To, ka Liepnā darbojas atsperīgs un interesants kolektīvs, skatītājs uzreiz var manīt. Pastalās ieauti latviešu deju modejo tā, ka nemaz neredz, vai vadītāja vēl ir blakus.

Pati jaunākā kolektīva vadītāja Sandra Tomiņa ar saviem dejotājiem strādā Trapenē. Vadītāja nopietna, un ari deju kolektīvs likās pats nopietnākais. Ne tik daudz smaidu, ne tik daudz aspratibu, tāču strādā ar entuziasmu. Svarīgi, ka dejotājs bez dejas nevar un ari skatītāji nevar. Nevar Liepnā, Jaunanna un Trapenē. Bet citur — vai var?

I. OPSE,
rajona kultūras nama metodiķe

Tikai ar rūpīgu , sistemātisku darbu, neatlaidību sasniegta ir izaugsme

Triju laureātu audzinātāja

Liepnas internātskolas skolotāja Brigita Bijone ir viena no nedaudziem skolēnu mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu vadītājiem, kas līdz Alūksnes zonas Dziesmu un deju svētku estrādei aizvadījusi trīs laureātus — tautisko deju kolektīvus. Svētku dalībnieki rīt izpildīs arī skolotājas jaunrades deju.

Brigitas Bijones vadītos Liepnas skolu deju kolektīvus, bet it īpaši internātskolas dejotājus, raksturo augsts kustību tehniskais izpildījums un iestudējuma vienādība, te vērojami spilgti izteikti mākslinieciskie meklējumi.

Augstās atzinības guvumam zonas skatē nav gadījuma raksturs. Liepnas internātskolas kolektīviem ir iedibinātas labas dejas tradīcijas, un ikvienā skatē, kur piedalās B. Bijones audzēkņi, vērojama viņu izaugsme. Priecē arī visu kolektīvu gaumīgie tērpi.

Panākumi neatnāk bez rūpīga un sistemātiska darba. B. Bijonei raksturīga neatlaidība, darba mīlestība, pilnīga sevis atdošana izvirzītajam mērķim un prasme uz to līdzi vest savus dejotājus.

Ikdienā ir darba sūrme, prieks atnāk svētkos. Šos viņa vēros ar divkāršu interesi gan kā Liepnas skolu, gan kā Alūksnes rajona deju kolektīvu virsvadītāja.

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

GODA RAKSTS

LATVIJAS PSR IZGLĪTĪBAS MINISTRIJA

APBALVO

BRIGITU BIJONI

(Liepnas internātskola)

par teicamu deju kolektīva vadītājas darbu

80. 19. maijā
197 gada

MINISTRS

Dziesmu svētki ir brīnišķīga, vienreizēja un jau simtgadīga mūsu tautas tradicija, tautasdziesmu gara un talanta apliecinājums.

I. KOKARS

ZONĀLIE SKOLĒNU DZIESMU UN DEJU SVĒTKI 1922 1982 ALŪKSNE

Alūksnes zonas

Dziesmu un deju svētku orgkomiteja

apbalvo

ALŪKSNES RAJONA

LIEPNAS INTERNĀTSKOLAS

4-8.KLAŠU TAUTISKO DEJU KOLEKTĪVU

PAR IZCĪNĪTO 1.VIETU

ALŪKSNES ZONAS SKOLU DEJU KOLEKTĪVU

SKATĒ

Svētku orgkomiteja

Alūksnē 06.06.

VJD II FESTIVĀLS SKOLĒNU DZIESMU UN DEJU SVĒTKI «VALMIERA-87»

GODA RAKSTS

Vidzemes zonas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētku orgkomiteja

APBALVO

Brigitu Bijoni

par ieguldīto lielo, mērķtiecīgo darbu, sagatavojot skolas mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu Vidzemes zonas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkiem Valmierā.

Orgkomitejas priekšsēdētājs

Valmierā, 1987. gada 10. maijā

sma» 87. g. 1578 100

Alūksnes rajona TIN

Diploms

Liepnas internātskolas 1.-3. klašu deju kolektīvam /vad. B. Bijone/ par iegūto I vietu rajona skatē

Alūksnes rajona TIN vadītājs

13.V.88.

GODA RAKSTS

LIEPNAS INTERNĀTSKOLAS 1. - 3.KLAŠU DEJU KOLEKTĪVAM

Vadītāja BRIGITA BIJONE

par izcīnīto 1. vietu rajona deju kolektīvu skatē.

13.04.89

TIN vadītājs A.Meiriņš

LATVIJAS SKOLU JAUNATNES DZIESMU UN DEJU SVĒTKI
VI
3
LAUREĀTS

DIPLOMS

Latvijas skolu jaunatnes VI Dziesmu un deju svētku

orgkomiteja apbalvo

Alūksnes rajona Liepnas internātskolas

4.-6. klašu deju kolektīvu

/vadītāja Brigita Bijone/.

Orgkomitejas priekšsēdētājs A. BUILIS

Rīgā, 1989. gada 2. jūlijā

R-a «P». Cēsu tip. 1989 -103. 3x130. 08 06 89.

Brigita- Liepnas internātskolas 8.klases audzinātāja 1989.gadā

Liepnas ciema deju kolektīvs 1989.gadā

No 1982.gada līdz 2013.gadam Brigita vadīja pagasta deju kolektīvu. Foto- 1995

Liepnas vidusskolas 1.-4.klašu deju kolektīvs 1994.gadā

Starptautiskais deju festivāls Liepnā 1995.gadā

Dziesmu un deju svētku gājienā Rīgā 1995.gadā

Ilgus gadus skolotājai veiksmīga sadarbība ar Liepnas vidusskolas direktori Austru Lāci. Foto- 1996.gadā

Liepnas vidusskolas 9.-11.klašu deju kolektīvs1996.gadā

1.-4.klašu Liepnas vidusskolas deju kolektīvs dejo Zviedrijā

Dziesmu un deju svētkos Rīgā 1998.gadā

Liepnas vidusskolas 1.-4.klases dejotāji 1998.gadā

Brigita Bijone Liepnas vidusskolas skolotāju kolektīvā 90-tajos gados

2002.gadā Liepnas vidusskolas 9.-12.klašu deju kolektīvs

Starptautiskais deju festivāls Liepnā 2004.gada maijā

Svētkos dejo ar pieciem Kaķ

(Turpinās no 1.lappuses)

Bērni turpinās dejot pēc desmit un vairāk gadiem. Mainās pauudzes, bet deja ir vienmēr.

"Brigitas Bijones nopelns, ka Liepnā ir tik daudz dejotāju. Viņu uzveduma dalībnieki aizpildīja visu stadionu," akcentē Sanita Eglīte. Lai gan dienas un sevišķi vakari bija vēsi, viņa atzīst, ka veiksmīga bijusi koncertu vietu izvēle. Trapenē un Liepnā nelija, tas būtu sagādājis lielākās bēdas.

"Kad dejo, nav auksti. Bet ar salijušiem tērpiem gan ir vēsi. Ja stadionā, kur ir zāles segums, lītu, tad dejotāji apavus varētu izmest. Secinām, ka visas trīs baznīcas Liepnā mūs sargāja, nobīdot smagos mākoņus uz Alūksni un Balviem, kur lija," secina S.Eglīte. Diemžēl pasākumos brīvā dabā daudz ko nosaka laika apstākļi.

Alūksnes Pilssalas estrādē svētku atklāšanas koncerts priecēja ar daudzveidīgu programmu, ko veidoja ne tikai pašmāju, bet pirmo reizi arī viesu - Rīgas Tautas deju ansambļa "Austris" un Madonas kultūras nama "Vidzeme" uzstāšanās. Viesu kolektīvi sajūsmināja arī otrajā dienā, dejojot pilsētas skvērā.

Savukārt Liepnas stadionā varēja vērot apmēram 200 igauņu Veru rajona skolēnu dejotāju priekšnesumus. Šoreiz kaimiņvalsts festivāla dalībnieki pārsteidza ar interesantu deju programmu, ar ko viņi piedalīsies Igaunijas dziesmu un deju svētkos. Alūksnes rajona vidējas paaudzes deju kolektīvi bija sagatavojuši dejas, kas ir Vislatvijas Vidējās paaudzes deju svētku programmā.

Starptautiskais deju festivāls "Enku - drenku" divas dienas sildīja dalībniekus un skatītājus Trapenē, Alūksnē un Liepnā. Kopā ar viņiem bija pieci Kaķi, kas simbolizē dejas, dziesmas, mūzikas, teātra un vizuālās mākslas mūzu. Katrs lepojās ar savu māku, bet beigās secināja, ka kopā var radīt brīnišķīgu svētku koncertu.

"Neviens vairs nevar atcerēties, kuram pirmajam radās ideja par pieciem Kaķiem. Taču bija skaidrs, ka ir vajadzīgi tēli, kas vieno pasākumus, gatavojoties Latvijas skolēnu dziesmu un deju svētkiem nākamajā gadā. To vizuālā izskata autors ir Ivars Vecāns. Kaķu maskas veidoja Rīgā, bet tērpus šuva Alūksnē," stāsta Alūksnes rajona padomes padomnieces kul-

ejotājus, lai tie nejustu vēja saltumu. FOTO: GATIS BOGDANOVS

akopts, arī estrāde. Pa- ta tika realizēta ideja par iāķu koncertu mūsdienu rupām no Apes, Alūksnes, ņiem, Gaujienas, Ilzenes, pes, Trapenes, Virešiem un riem. Apmēram 200 bērni augušie sniedza koncertu nekā divas stundas. Pa-

redzams, ka turpmāk šāds koncerts būs tradicionāls.

"Svētku rīkošanas saimnieciskos pusi uzņēmās vietējās pašvaldības. Liepnā vajadzēja domāt ne tikai par koncertu, bet arī par apmēram 1500 cilvēku ēdināšanu un pasākumiem kopmēģinājumu laikā. Bērniem bija iespēja priecāties piepūšamajās gumijas atrakcijās, ko

sponsorēja rajona padome. Pieaugušajiem bija dažādas sporta sacensības," informē S.Eglīte.

Liepnā šāds pasākums bija arī pirms deviņiem gadiem, kad pagastā sadancoja rajona pieaugušo deju kolektīvi, tagad dejoja arī bērnu kopas.

6., 7. lpp

Liepnas deju kolektīvu vadītāja Biruta Bijone var lepoties, ka viņas veidotā uzveduma dalībnieki aizņem visu stadionu.

Brigita laikabiedru atmiņās:

Liepnas internātskolas absolvente Rudīte Opelte (Kozilāne) atmiņās par deju skolotāju Brigitu raksta: *"Es mācēju danci vest līkumiņu līkumiem..." Šie vārdi rotāja mūsu guļamistabas sienu Liepnas internātskolā pagājušā gadsimta 70 gadu beigās un 80 gadu sākumā. Mūsu klases audzinātāja bija skolotāja, kam visu mūžu sirdī ir tautas deja. Līdz ar to, arī mēs bijām dejotājklase. Stingra un prasīga pret mums, pret sevi. Skolotāja mums iemācīja, ka, lai ko sasniegtu, ir daudz jāpapūlas."*

Liepnas internātskolas absolvente Lilita Graudiņa atceras: *“Es, maza meitenīte no Rīgas, atnācu 2.klasītē uz Liepnas internātskolu mācīties. Ļoti ātri nokļuvu deju kolektīvā, ko vadīja Brigita. Tas bija Dziesmu svētku gads (1979 gads). Skolotāja bija stingra.*

Emocijas, kas ir bijušas gan koncertos ,gan mēģinājumos mani pavada līdz pat šai dienai. un pateicoties Brigitai savas atmiņās redzu, ka es stāvu uz Operas skatuves un skaitu dzejolīti pirms mūsu dejas. Iemācījos ne tikai deju soli ,bet arī cieņu pret tautas tērpu, vienam pret otru. Skolotāja mācīja arī ikdienā neaizmirst, ka esi dejotājs.”

2004.gadā uzsāk darboties senioru dāmu deju kolektīvs «Veldze». Kolektīvu Brigita Bijone vadījusi 15 gadus.

Brigitas izlolotā «Veldze» dejoja jau kopš 2004.gada. Liepnas deju kolektīvu vadītāja saņēmusi «Gada balva kultūrā un sportā 2012» un «Sudraba zīle 2019».

Brigita nākošajām dejotāju paaudzēm vēlas teikt:

Mīlestību uz deju var notēlot, nospēlēt, bet uz brīdi. Nodzīvot dzīvi dejai un atdot tai tik daudz gadus var tikai retais. Mēs savā dzīvē šādu cilvēku sastapām. **Tā ir Skolotāja- BRIGITA BIJONE!**

Paldies par atsaucību un sadarbību deju skolotājai Brigitai prezentācijas tapšanā!

Paldies par uzmanību!

Prezentācija sagatavota Alūksnes novada pašvaldības novadpētniecības konkursam “Latvijai- 100. Nacionālās vērtības un laika liecības Alūksnes novadā. Personības un viņu darbi”

Liepnas pagasta bibliotēka 2015